

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje trzy zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾ błędnie kwalifikując interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków jako system pomocy, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie poważnych naruszeń prawa, oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dopuszczając się poważnego naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie przy interpretacji i stosowaniu systemu odniesienia w celu oceny czy interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dokonując błędnego ustalenia, że interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, nie przeprowadzając starannego i bezstronnego badania, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837] (Dz.U. 2016, L 260, s.61)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9)

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2016 r. – RA/Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa T-874/16)

(2017/C 046/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 marca 2016 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszeregowania AD 11.
- Obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi zarzut niezgodności z prawem systemu awansów obowiązującego w Trybunale Obrachunkowym Unii Europejskiej wprowadzonym decyzją 53-2014 w sprawie awansów, ze względu na to, że system ten ma wpływ na zdolność organu powołującego do identyfikowania rozbieżności w sposobie oceniania urzędników stosowanym przez poszczególnych oceniających instytucji w zależności od ich subiektywnego podejścia.
2. Zarzut drugi, że decyzja z dnia 4 marca 2016 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD 11 narusza art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, gdyż organ powołujący nie dokonał porównania osiągnięć w sposób równy i obiektywny, na podstawie porównywalnych źródeł informacji.
3. Zarzut trzeci, że uzasadnienie udzielone w odpowiedzi oddalającej zażalenie ujawniło, że decyzja miała szereg oczywistych błędów w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Falcon Technologies International/Komisja

(Sprawa T-875/16)

(2017/C 046/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci R. Sciaudone i G. Arpea)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Komisji, by przedłożyła sprawozdanie końcowe;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 14 października 2016 r., którą Komisja oddaliła ponowny wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentu „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*”.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾
  - Skarżąca zarzuca, po pierwsze, błędne zastosowanie pojęcia interesu handlowego w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Ocena wynikająca ze sprawozdania końcowego, przyjętego w wyniku przeprowadzenia właściwie zbudowanego postępowania administracyjnego, dotycząca przestrzegania przez ICIM rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 920/2013 ⁽²⁾, mającego zastosowanie do jednostek notyfikowanych, nie zawiera żadnej informacji uważanej tradycyjnie za handlową. W każdym razie rzekoma utrata reputacji, która miałaby wynikać z ujawnienia sprawozdania końcowego, sama w sobie nie wystarcza do zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Ponadto z zaskarżonej decyzji nie